

Dingsdag

den 18. December.

FRANKFURT, den 19ten December.

De jongste berichten uit Griekenland melden, dat het tegenwoordig in dat land volkomen rustig is.

Uit Athene wordt den 6ten November het volgende geschreven:
 « De voltrekking der doodstraf aan de twee moordenaars *Francesco* en
Redondo moest, althoeh aan beiden hun vonnis reeds voor 14 da-
 gen aangezegd was, worden uitgesteld. De sekerprester, een Turk van
 geslacht, hing voor eenigen tijd tot de Grieksche kerk over, en kon,
 in weerwil van het geldelijk voordeel, aan deze dienst verknocht,
 niet meer bewogen worden om eene zoodanige exceptie te doen. De
 regering zal nu waarschijnlijk genoodzaakt zijn, om, naar oud-Engel-
 sche gewoonte, aan eenen man met een masker, die noch bij haar
 noch bij het publiek bekend is, dit bloedig handwerk op te dragen,
 en zonder bepaalde bezoldiging telkens na iedere uitvoering van een dood-
 vonnis het loon daarvoor aan dezen geheimen dienaar der justitie ter
 hand te stellen. Doch daar zich tot dus verre niemand, op welke
 wijze ook, tot de dienst der guillotine liet vinden, en de bovengemel-
 de moordenaars eindelijk toch de doodstraf moesten ondergaan, zoo
 besloot de regering, de beide misdadigers naar Egina te doen vervoer-
 ren, en dezelve aldaar door Duitsehe troepen van achteren te laten
 dootschieten. Den 2^{den} November, des voormiddags om elf uur, schaar-
 de zich de daartoe bestemde kompagnie voor de gevangenis te Athene,
 waar de beide moordenaars, onder een verder eskorte van 16 gendar-
 men, gesloten op eene kar gezet werden. Eer men afreed, sprak een
 der misdadigers de volgende woorden tot het verzamelde volk: « Ziet
 « mijne broeders, met uwe eigene ogen het lot van een slecht mensch.
 « Wie is er schoren, die niet sterven moet!? Doch ik sterf den dood
 « van eenen misdadiger. Vergeeft mij, broeders! dat ik u schande aan-
 « deed. Vaart well! Vaart allen well! Mogt gij u allen verheffen in die
 « mate als ik, gezonken ben!» Deze woorden verwekten algemeene
 aandoening, en dit nam nog toe, doordien de zuster van den ongeluk-
 lige weenende en huilende van haren rampzaligen broeder openlijk
 afscheid nam. Middelenst afzakte zich de kompagnie in beweging, de
 gendarmerie volgde de in het midden voortrijdende kar, en men
 sloeg den weg naar den Piræus in. Eene menigte volks vergezelde den
 droefvigen trein. Daar sprong op eens de zedeprediker delinquent van
 de kar over het front der eskorte heen. De verraste achter-afdeeling
 vuurde terstond op den vlugtende. Het volk, dadelijk niet terstond
 wetende wat er omging, geraakte in ontsteltenis, en er ontstond een
 algemeene vlugt. Een knaap werd door de hand, een man door den
 voet geschoten, maar de vermetele vlgelteling steeds niet getroffen, tot
 hij eindelijk, in eene naauwe steeg, door eenen wachtpost met gevelfte
 bajonet tegengehouden, genoodzaakt was om over eene ruïne te sprin-
 gen, waar hij ademloos nederviel, en door zijne vervolgers gebonden
 weder op de kar naast zijnen rustigen lotgenoot gebragt werd. Hier
 gaf zich nu de vlugteling lucht door in smaad niberstende woede. Nu
 sprak hij geheel anders tot het volk dan vroeger, toen hij door zijne woor-
 den de waakzaamheid der eskorte trachtte te verminderen, daar van
 zulk eenen berouwhebbenden zondaar geen ontspringen zou te vreezen
 zijn. Hij wendde zich thans tot de gendarmerie, welke alleen uit Hel-
 lenen bestaat. « Zijt gij Grieken?» begon hij; « Turken zijt gij! Hon-
 « derd zal er zijn, daar gij eenen Helleen ter slagbank voert. Mijn bloed
 « zal over u vloeien. Verloofte, broeders!» — Het
 weder verzamelde volk hield zich hi deze gelegenheid merkwaardig
 rustig. De trein, ging nu ongestoord tot den Piræus voort. Aldaar
 aangekomen werden de misdadigers dadelijk op eene Grieksche goet
 ingescheept, om te Egina, waar zij hunne gruwelen pleegden, hunne
 rechtvaardige straf te ondergaan.

In Griekenland is de algemeene stemming tegen de doodstraf, en toch zou er niets ontaatkundigers zijn, dan dezelve af te schaffen in een land, waar alleen de vrees voor zoodanige straf de menigvuldige zware misdaden verminderen kan; ofschoon, ondanks deze afschrikkende gestrengheid, in dit oogenblik de roover *Bourdumba* de provincien Attika en Livadie doorstroopt, terwijl, volgens berichten uit Missolonghi, de rooverbende van *Calamita* zich in Apokours ophoudt. Het is goed, dat alle deze Klephten geen staatkundigen invloed hebben, en hunne woelingen slechts uit het gewone handwerk van laaghartige roovers bestaat.

Van Petersburg wordt den 30sten November bericht, dat den 23sten die maand weder maandag ontstreef: 2 uur, het ijs in de Neva, is gesmolt. De overvaart in beesten hield op. Sedert den 23sten ging men te voet over het ijs. Den 24sten doorgel. 1859 22 21

in de Stutgartiwardt het volgende gieschiel. Der 6ten: den 1sten dag een Basterdjonken salhier het konvenzietlijke denkbeeld, „dat hij op de plaats, waar gebatuen en staak mocht blijven tot het anenorden. Zou stond hij van den afgeheven indergatt af, „sonder doch te verdueren, „zou de wrijving van zijnen meester in de Fiedentstraat, in duine klodder de „hiet met het oogenvuld, hevende aan al zijne leden, en „met uit zondeling van het gezeide denkbeeld, „niet mocht hij een wrede. De zonderlingheid van het geval deed van minnat tot minnat een grootre menigte menschen, zaaterloofte. „Met trachtte hem het belagchelijke van zijnen waarte doch besellen, „men trof en niet aan, „hiet hem te verdueren, „alles te vergeefs, hij ging weder op zijne ingenomene plaats staan. Hij werd metogeweld in huis gebragt, hij jammerde, dat hij sterren moest, als men hem niet liet staan, en werd weder naar zijnen poel gelaten. Daar geroepen geseekteren, „verloofte hadden, dat het gebruiken van enkel geweld hem nadeeligkeet zijn, „bepaalde men zich lang te vergeefs tot pogingen van overreding, tot het eindelijk voor middags om elf uur gelakte, hem met een rijtuig naar het ziekenhuis te brengen, waar hij thans nog is, klagende alleen over grooten angst. — Tegenwoordig bevindt zich te Weenen een uitstekend componist uit Amerika, die met den naam van den Amerikanen *Beethoven* verspreid wordt. Hij is een man van ongeveer 50 jaar, en te Praag geboren. Reeds voor 20 jaren werd hij door omstandigheden geroept, zijne muzikaalsche loopbaan in Amerika voort te zetten, en maakte aldaar zijn geluk. Bij zijne verwijdering uit Praag, liet hij zijne dochter achter, welke zich inmiddels met den woon in Poek gevestigd had. Vader en dochter hadden elkander derhalve in meer dan 20 jaren niet gezien. Voor weinige maanden besloot men den verlaten, „zou dochter te Praag weder op te zoeken en na eene verre reis uit Amerika te verfaassen. Dan in plaats van de vrugte des wederkens, moest hij vernemen, dat zijne dochter, „door het gevoel van kinderlijks liefde overmeesterd, „juist voor eenige maanden de reis naar Oudryke aangernemen had, om, na langdurige scheiding, haren geliefte vader te verrassen en weder te zien. — Volgens ontvangene tijdingen, zou de dochter zich reeds weder op de terugreis bevinden.

LONDEN, den 3den Decemher.

Z. M. de Koning, die dezer dagen zeer aan eenen aanval van licht in de rechte regtervoet geleden heeft, bevindt zich wederom veel beter ook is H. M. van derzelve jongst gevatte koude gesterminde en hersteld.

Aan het bureau van buitenlandsche zaken is eergisteren namiddag, even als Zaterdag, door Zr. Ms. gezamenlijke ministers een langdurige kabinetsraad gehouden. Dezer dagen zijn ook de Fransche, Spaansche en andere bij ons gouvernement geaccrediteerde vreemde gezanten, bij herhaling, met den burggraaf Palmerston aan hetzelfde bureau in conferentie geweest.

Eene gevolmachtigde commissie, van de koninklijke geographische maatschappij dezer hoofdstad heeft gisteren middag met den minister Göttsche aan het bureau der kolonien eene bijeenkomst gehad en heeft afgesloten, om het zenden van de beide Britsche officieren Gray en Bushington naar Australië, ten einde de onbekende binnendeelen van dat vasteland nauwkeurig op te nemen.

Zaterdag is de Prins *de Polignac*, vergezeld van deszelfs zoon, naar het Clarendon-hotel dezer hoofdstad afgereisd. Een goeden-dag heeft de Prins *van Montfort* (de Koning *Jerome*), benevens deszelfs familie en gevolg, aan boord van de Antwerpsche stoompakt *Prinses Victoria* dezer hoofdstad verlaten.

Zr. Ms. stoomboot *Lightning* heeft eergisteren morgen te Woolwich 8000 dekens, ten behoeve van het legioen van den Britschen kolonel Evans, aan boord genomen en zich des avonds van dien dag naar Portsmouth begeven, van waar dezelve na het innemen van andere benodigheden, onverwijd naar de noordkust van Spanje vertrekken zal. In de jongst afgeleopen week heeft zich de aanmerkelijke uitvoer van kostbare metalen uit deze hoofdstad naar elders bedroeg bij 42,000 oncen zilveren munt, bestemd naar Lissabon.

Particuliere berigten uit Lissabon, tot den 26sten November. Deel
een ander staatsnieuws van eenig aanbelang mede, dan dat, naar den
stand der zaken te oordeelen, de minister *João de Bandeira* althans
shijndst als lid van de nieuwe cortes voor bewaard moet worden, en
dezelfs overige ambtgenooten als vertegenwoordigers van Oporto en
len verkozen worden. Voorts werd te Lissabon ontfangen het be-
viardigen van een decreet door het Portugesche gouvernement tege-
gezien, luidens hetwelk er binnen kort eene aanwerving van 1000
man nieuwe troepen in Portugal zal moeten plaats vinden.

Het aantal postbakkers, welke zich voor het oogenblik in het En-
gelsche graafschap Stafford, ten gevolge van een ongunstigen
fusschen hen en derzelver meesters, buiten werk bevinden, wordt op
15 à 20,000 begroot.

Berigten uit Mexico, loopende tot het einde van October, houden in,
dat den 27sten Hier maand 3000 man troepen, onder het bevel van
den generaal *Bravo*, voornemende hoofdplaats verlaten hadden, ten
einde, na zich met de 4000 man, te San Luis de Posos, geantenteerd
vervoerd te hebben, om de vijandelijkheden tegen de Tria-
aan te voeren. De troepen, welke den 27sten Hier maand, had nieuwelings
van enkele vreemde bankiershuizen 500,000 dollars ten leen ontvangen.

De geldmarkt ondervindt sedert twee dagen eene beslissende bette-
schap; en men is verwonderd, dat de bank daarvan geen gebruik maakt
om schatbiljetten, die gisteren reeds 11 à 13 premie deden, aan
den man te brengen. De wisael betert zich niet alleen dagelijks, maar
men verwacht ook in de volgende week belangrijke invoer van goud uit
Frankrijk.

— Parijs, den 9den December.

Sedert enkele dagen hebben er nadeelige geruchten oopens den togt
van de Afrikaansche armee naar Constantine geloopt; doch het blijkt
thans, dat dezelve alleen hebben berust op het zeggen van twee Ara-
biëren, die te Bona zijn gekomen. Door het scheepsvolk van een uit
Afrika aangekomen vaartuig is dit te zeggen te Toulon overgefragt,
en van daar naar Parijs overgemaakt. Een later aangekomen vaartuig
heeft de geruchten bevestigd. Wel is waar had men te Bona
in de dagen van de laatste regering ontangen, doch dit verklaart
zich genoegzaam daardoor, dat het verzenden van tijdingen uit het le-
ger steeds onder eene sterke bedekking moet geschieden, en de maars-
chalk *Clausel* dus, om zijne krijgsmagt niet te verzwakken, alleen
den brievenmaten afzandt, als hij gewichtige tijdingen heeft mede te deelen.
Men denkt, dat de armee den 10den of 12den December binnen Constan-
tine zal wezen.

Brieven uit Bordeaux melden, dat de Spaansche generaal *Espar-
tero*, na, door middel eener gemaakte schipbrug, bij Disierto over de
rivier getrokken te zijn, in den nacht van den 3den binnen Bilbao is
gekomen. 's Middags van den 3den bevond hij zich te Onara. Het
leger der Carlisten was in de nabijheid en men zag dus eenen veldslag
te gemoet. *Espartero* zou, dacht men, wel aanvallen, zoodra zijne
reserve van 4 of 5 duizend man zou zijn aangekomen.

Volgens dezelfde brieven werd Bilbao den 3den door de Carlisten niet
meer beschoten en hadden zij blijkbaar hun geslacht teruggetrokken.
De Carlisten hebben de posities van het Augustijner-klooster en van
Quintana niet kunnen behouden, daar dezelve aanhoudend door het
vuur uit de vesting bestookt worden.

De Madrid was het den 1sten dezer volkomen rustig. Men had er
tijden dat men zich in de gebergte van Ronda in eenen haghelij-
ken toestand bevond.

De dagbladen, die de zaak van den oudsten tak der Bourbons
voortaan, melden, dat de hertog van *Angoulême* den afstand van
den troon ten behoeve van zijnen neef, den hertog van Bordeaux, wil
handhaven, en daarom alleen binnenshuis den titel van Koning van
Frankrijk zal voeren. De hertogin van *Angoulême* zal overigens met
de zorg voor de opvoeding van den hertog van Bordeaux belast zijn.
Andere dagbladen vragen, wat er van het koninkrijk van dezen wordt,
als zijn oom, de hertog van *Angoulême*, binnen zijn huis Koning zal
heeten.

Derom menen in het volgende bij de bank van Frankrijk voorge-
vallen. Om tien uur ging de onder-kassier *Bousson* van zijn kantoor
naar een ander, met eene portefeuille met 1,500,000 aan bankbiljetten.
Bansklaps vallen twee personen op hem aan; de een werpt hem met
een slag tegen het anderlijf omver, terwijl de ander zich van de
Portefeuille meester maakt; maar in den val greep de heer *Bousson* dezen
biljetten, en de ander ging terstond loopen op het geroep van den
heer *Bousson*, die schreef: ten hulpe toe en vette den dief. Hij had
een flesch met twee pistolen bij zich. De portefeuille had hij
nog in handen, en de twee personen, afspannende te hebben, bracht men hem
naar de wacht. Doch later bleek, dat hij van een zijner pistolen mees-
ter te maken, en schoot op den dief.

's GRAVENHAGE, den 11den December.

In de zitting van de Tweede-Kamer der Staten-Generaal van giste-
ren zijn ingekomen twee verzoekschriften, als: 1o. een van den lie-
den *van der Horst*, die bezwaren tegen den accijns op den langen turf
voordragen, en 2o. een van den taalmeester *Schouwenberg*, te Zwolle,
die aanmerkingen maakt tegen *Weglands* spraakkunst en de verbete-
ring derzelve verzoekt. Deze worden aan de Commissie verzonden,
welke op monde van den heer *van der Star Busman*, verslag doet
op een verzoekschrift van *J. Uniken*, veengebruiker te Wildervank,
en van mede-verveeners in Groningen en Drènthe, alle eigenaren van
hoege veenen in de beide provincien, en wel aan en nabij het stads-
kanaal aldaar gelegen, waarbij dezelve eenige wijzigingen verzoeken in
de wet op den turf van 26 December 1833. Als hunne hoofdbezwaren
worden door de verzoekers opgegeven, dat hunne veenderijen, en
vooral die, waarin zoogenaamde fabriek turf gevonden en gegraven wordt,
successivelijk van jaar tot jaar achteruitgaan, en geheel spoedig zullen
komen te vervallen, wegens den grooten invoer van buitenlandse
steenkolen, dat de turf door de meeste landeers, volgens hunne in-
structie, wordt gewonnen en gebruikt in de verbranding van de Neder-
landsche ton, en bij de ontlossingen in sommige hollandsche provincien
met zoogenaamde Sleuter en Dordsche tonnen uitgemeten wordt, en
dat de vermindering en inkrimping van den turf, die somwijlen twee,
drie, ja meer jaren op het veld blijft staan zonder in consumtie te
worden gebracht, en waarvoor geen rabat wordt verleend. Dit verzoek-
schrift zal ter griffie worden neder gelegd.

De centrale afdeeling doet verslag over de begrootings-wetten voor
1837. Daaruit blijkt, dat, wat het ontwerp betrekkelijk de uitgaven
aangaat, men, in de eerste plaats, de begrooting onvolledig heeft bli-
ven beschouwen, zoolang daarop niet alle posten van ontvangsten en
uitgaven voorkwamen. Bijzonder noemde men, op de uitgaven voor
het departement van oorlog, almede die voor de loterij, de fan-
sdruck-
kers, den hooften raad van adel, de rijnvaart en de kosten der entre-
prijzen. Men meende, dat derwijze, staats-uitgaven aan de hand, de
beoordeeling, en de bij art. 121 der grondwet vereischte wetgeving der
Staten-Generaal, onttrokken werden. Evenzeer verlangde men, ten
tweede, dat de volle renten der 5 pCt. schuld op de begrooting in uit-
gaaf en de 5,600,000 bij de middelen in ontvang moesten worden ge-
steld. Men achtte zulks van belang voor de schuldeischers van den
staat. Terwijl sommige leden verklaarden met het gevoelen der rege-
ring te dezen zich niet te kunnen vereenigen, hebben anderen begre-
pen, daarmede dit jaar te kunnen instemmen, nu het hun bekend
was, dat de regering hier geen beginsel op het oog had, maar belooft
had van in het vervolg, indien de omstandigheden dezelfde bleven, aan
het verlangen der Tweede-Kamer te zullen voldoen, terwijl het wezen
der zaak toch geene verandering onderging. Eenige leden waren van oor-
deel, dat, uit hoofde van de laatste financiële gebeurtenissen in alle landen, in
het aanstaande voorjaar, het aanbieden en vooral aannemen van wets-
ontwerpen, welke te dezen eene verandering kunnen te weeg bren-
gen, zoo geheel onzeker was, dat daarom geen uitgaven aan de toe-
stemming der Staten-Generaal behoorden te worden onttrokken. Men
beschoopwde eene creatie van 4 pCt. papier, zonder aanmerkelijk ver-
lies van het kapitaal onmogelijk; men hield het er ook voor, dat er geen
voorzigt op verbetering, te dezen tegen de in het voorgaande jaar 1837
voor te dragen financiële wetten, bestond, dat overigens de bedoelde
maatregelen, uit den aard der zaak, nog geenszins derzelve bestag
hebben; en dat intusschen de volle rentebetaling der 5 pCt. schuld ver-
zekerd moet zijn. Ten derde heeft men op het maken van wettelijke
bepalingen, betrekkelijk de algemeene rekenkamer, aangedrongen. Ten
vierde heeft men verlangd, dat de aangevraagde som van 300,000 voor
het departement van justitie, daar toch de regterlijke organisatie in 1837 niet
ingevoerd zal kunnen worden, worde doorgesluisd, vermits men vermeen-
de, dat van die som, dit jaar, een veel beter gebruik zou kunnen worden
gemaakt. Andere leden meenden echter te mogen verwechten, dat die
organisatie, immers gedeeltelijk, nog in den loop van 1837 zoude
aan
nen plaats hebben, en zij drongen dan ook daarop ten sterkste aan.
Ten vijfde heeft men wat de jagt aangaat, aangemerkt, dat de
tening van de jagt een regt is, waarop ieder, die de jagt heeft, ieder
belasting betaalt, door de wet hierop gesteld, welke onder
een beroep mag worden gebracht, dat hieruit dan ook volgt, niet
den naam van patent, maar dat hieruit dan ook volgt, niet
alleen dat geen niemand de uitoefening van dit regt mag worden gewe-
gerd, maar ook, omgekeerd, dat niemand van de betaling, door de
wet daarop gesteld, mag worden ontheven, ten zij de ontheffing in de
plaats moogt treden eener belooning van diensten, om niet aan het jagt-
departement bewezen.

Nopens het ontwerp van wet houdende middelen tot bestrijding der
staats uitgaven, heeft men de bestaande onmogelijkheid aangetoond, om

Mijn geliefde Echtschap, Voorzitter **H. E. A. TEN BERG**
H. A. D. E. F. I. E. T. S., bevestigend, dat ik
 Voorzitter van de eenigzamen dochter van
 WAGeningen, **A. J. TEN BERG**,
 den 10^{den} December 1896, **A. J. TEN BERG**.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.